

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Journalen NB31

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2009 , s. 150.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb31-txt-shoot-idd3dff591-d825-4a60-bb59-34ccc21f623d.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Socrates er udenfor Xstd. det eneste Msk, om hvem der maa siges: han sprænger Tilværelsen, hvilket ganske simpelt sees paa, at han hæver Adskillelse mellem Digt og Virkelighed. Vi leve saaledes, at en Digter fremstiller Idealiteten – men Virkeligheden er Fanden ikke saaledes. Socrates er en Idealitet høiere end nogen Digter kan digte den, og den er han i Virkeligheden, det er hans Virkelighed. Derfor er det da saa bagvendt som muligt naar Oehlenschläger vil digte Socrates, ~~ø Herre Gud, fristes man til med en Person i Comedien at sige, at ogsaa en Mursvend vil være poetisk.~~ »Digteren« er i Forhold til S. en aldeles overflødig Person, som kun kan blive til Nar og latterlig, naar han ikke holder sig paa behørig Distance men vel endogsaa vil digte ham. At digte hvad vil det sige? det vil sige: at spæde Idealitet til; Digteren tager en Virkelighed som dog har manglet noget i Idealitet og spæder saa til og det er Digtet. Men Du gode Gud her er, Deres Høivelbaarenhed, aldeles ikke Tale om at der behøves at spædes til, Socrates^s Idealitet er høiere, og er det just derved at den er Virkelighed. Digteren naar han vil digte kommer derfor her i samme Situation, som den Joh. Climacus omtaler i Forhold til en Taler, der i en Climax tager fejl af Directionen og stiger fra det Høiere til det Lavere, Digteren trækker S. ned – dog saa meget Socratisk har jeg dog nok i mig, at jeg forstaaer, at det fik jeg ikke Ø. til at forstaae.